

Arrest

nr. 160 516 van 21 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, in aanwezigheid van haar voogd en haar advocaat Mr. B. DHONT loco advocaat Mr. K. VERSTREPEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Gudara (Godara) gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. U bent nog minderjarig. In Afghanistan liep u school in de stad Jalalabad waarna u 's avond terugkeerde naar uw ouderlijke woonst in Gudara. Ongeveer tweeënhalve jaar voor uw asielaanvraag stierf uw vader een natuurlijke dood. Uw oudere broer deed dienst in het Afghaanse nationale leger en werd ongeveer acht maanden voor uw asielaanvraag door de taliban vermoord.

Op een dag vroeg de taliban u een pakket voor hen te bezorgen in Jalalabad. Zij kozen u omdat een jongere in een schooluniform geen argwaan zou trekken. U ging niet op hun voorstel in. Even later werd

u door de taliban ontvoerd. Opnieuw eisten ze dat u als koerier voor hen zou werken. De dag volgend op uw ontvoering zag u de mogelijkheid te ontsnappen. U vluchtte naar het huis van uw oom. Hij regelde uw reis naar het buitenland. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije en Italië naar België. Op 2 december 2014 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u de taliban vreest. Ter staving van uw asielrelaas legt u een attest van de Dienst Tracing van het Rode Kruis Vlaanderen neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u doorheen uw gehoor voor het CGVS vage, oppervlakkige en weinig aannemelijke verklaringen aflegde over uw herkomst uit het dorp Gudara gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. Hoewel u wel degelijk bepaalde informatie kon geven aangaande uw voorgehouden regio van herkomst, gaven uw verklaringen een ingestudeerde indruk en bleef u het antwoord schuldig op andere vragen over elementaire zaken met betrekking tot uw herkomst.

Gevraagd of u namen van gehuchten kent in uw regio kent geeft u de volgende namen op: Lalma, Trelī, Mullah Saheb Qader Qalay, Hafezan Qalay, Qalay Sheikh, Dawlat Zai, Sra Qalay, Kandi bagh, Sulozo Qalay, Patrai Qalay, Hudia Qalay, Banda Qalay, Lawang Pur Qalay, Karizo Qalay, Dago Qalay en Shulana Qalay (cgvs p.8). De namen van deze dorpen werden (bijna) allemaal teruggevonden op kaarten van uw district Chaparhar.

Wanneer het CGVS echter informeert naar de omliggende dorpen van (Kuz) Gudara blijkt uw kennis betreffende uw beweerde leefomgeving bijzonder beperkt. U vernoemt Shulana, Dago, Manu Qalay en het districtshuis of –centrum als omliggende dorpen (cgvs p.8). U blijkt deze dorpen ook correct geografisch te kunnen situeren (cgvs p.10). Later tijdens het gehoor weet u eveneens correct te vertellen dat het dorp Banda een nabijgelegen dorp van Gudara is (cgvs p.11). Wanneer u echter gevraagd wordt of u ooit gehoord heeft van Myagano Kalay antwoordt u ontkennend en vult aan dat er veel gehuchten zijn in Chaparhar (cgvs p.8). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat het dorp Myagano Kalay op slechts enkele honderden meters van uw dorp gelegen is, aan dezelfde oever. Het dorp onmiddellijk ten zuiden van Gudara, Masto (Masta) Khel blijkt u evenmin te kennen (cgvs 13.05.2015, p.9). Geconfronteerd met de naam Halim Mama Qalay antwoordt u opnieuw dat dit dorp u onbekend is en herhaalt u dat er veel gehuchten zijn die u niet allemaal kent. U stelt enkel in de omliggende dorpen van (Kuz) Godara te zijn geweest (cgvs 13.05.2015, p.9). Nochtans is Halim Mama Qalay een omliggend en zeer nabij gelegen dorp van Gudara, zodat redelijkerwijs aangenomen mag worden dat de naam van dit dorp u op zijn minst bekend voorkomt. Dat u voldoende intellectuele capaciteiten bezit om u te oriënteren en plaatsnamen te onthouden blijkt bovendien uit uw relaas op de dienst MINTEH waar u uiterst gedetailleerde verklaringen aflegde betreffende uw reisroute en de landen die u doorkruiste (Bureau MINTEH - fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling – vraag traject, interceptie en verblijf). Het is weinig aannemelijk dat u niet in staat bent de namen van omliggende dorpen en gehuchten te onthouden van de regio waar u uw ganse leven woonde maar wel in staat blijkt de namen van landen te onthouden waar u slechts gedurende korte tijd doortrok.

Geconfronteerd met de naam Akhound Qalay, de andere naam voor het districtscentrum waarnaar u verwijst als omliggend dorp, stelt u dit evenmin te kennen. Wanneer het CGVS u vraagt of het dorp Garatik Wa Meygan (Geratik) u iets zegt stelt u te denken dat Meyagan Qalay tussen Qalay Sheikh en Sra Qala gelegen is (cgvs 13.05.2015). In werkelijkheid ligt het dorp Geratik op amper één kilometer ten zuiden van Gudara en dus niet zoals u stelt tussen Qalay Sheikh en Sra Qala, dorpen ten noorden van het districtscentrum. Bovendien kan het dorp Geratik (Wa Meyagan) niet verward worden met het dorp Meyagano Qalay dat zoals hierboven gesteld vlak naast uw eigen dorp gelegen is. Het dorp Banda weet u correct te situeren in de nabijheid van Shulana. Wanneer het CGVS echter informeert hoe ver het van uw dorp ligt stelt u dat men ongeveer een half uur met de wagen onderweg zou zijn (cgvs p.18). In werkelijkheid ligt Banda (Bandeh) op minder dan twee kilometer van uw dorp, niet eens een half uur stappen. U stelt weliswaar niet zeker te zijn van de afstand tussen deze dorpen omdat u Banda nooit bezocht, redelijkerwijs mag ook van een minderjarige inwoner die verklaart zijn dorp nooit te hebben verlaten verwacht worden dat hij de afstanden tussen de nabijgelegen dorpen in zijn streek bij benadering kan inschatten. De vaststelling dat u tijdens uw gehoor wel in staat blijkt zestien verschillende dorpen in uw beweerd district van herkomst Chaparhar op te noemen maar tegelijkertijd een uiterst beperkte geografische kennis betreffende uw onmiddellijke leefomgeving in Gudara tentoonspreidt doet het ernstige vermoeden ontstaan dat uw kennis van de dorpen in Chaparhar een ingestudeerd karakter vertoont.

Bijkomend kan nog gewezen worden op uw weinig consistente verklaringen betreffende uw bezoeken aan andere dorpen in Chaparhar. Gevraagd welke dorpen van uw regio u ooit bezocht heeft stelt u dat nooit een ander dorp bezocht en dat u steeds in uw eigen dorp verbleef (cgvs p.8). Even later tijdens het gehoor stelt u dan weer dat u slechts de omliggende dorpen van Gudara bezocht (cgvs p.9). Wanneer het CGVS daarop informeert welke dorpen u dan wel bedoelt wijzigt u opnieuw uw verklaringen door te stellen dat u behalve in uw eigen dorp Gudara nergens anders heen ging (cgvs p.9-10). Op het einde van het gehoor verklaart u dan weer dat u de autoparking herkende in het dorp Mano (cgvs p.22) en inkopen deed in het districtscentrum (cgvs p.23) Wat eveneens vragen oproept is uw ontkennend antwoord op de vraag of er rivieren in uw regio zijn. U vult daarbij aan dat er geen rivieren maar wel kanalen zijn, waaronder één dichtbij uw dorp (cgvs p.10). Uit de bij het administratief dossier gevoegde kaarten en satellietbeelden blijkt echter dat de waterloop net ten oosten van (Kuz) Gudara wel degelijk een rivier is en geen kanaal zoals u beweert.

De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in het dorp Gudara wordt nog verder ondergraven door uw verklaringen betreffende de onderwijsmogelijkheden in uw regio. Zo stelt u dat u gedurende zes jaar school liep in de lagere school van Gudara (cgvs p.5). In uw dorp zou ook een meisjesschool zijn, waar veel kinderen uit omliggende dorpen zoals Dago en Shulana naartoe komen (cgvs p.15-16). In de bij het administratief dossier gevoegde lijst van scholen in het district Chaparhar daterend van 2002 wordt echter geen melding gemaakt van een school in uw dorp. Ook de lijsten met kiesbureaus in uw district maken geen gewag van een school in uw dorp. Al evenmin leverde een zoekopdracht in een internetzoekmachine enig resultaat op. Voorgaande doet dan ook ernstige twijfel rijzen betreffende uw bewering dat er een school is in Gudara.

Nog opmerkelijker zijn uw verklaringen betreffende de andere scholen in uw regio. Zo weet u correct te vertellen dat er scholen zijn in de dorpen Dago en Dawlatzai. Verder stelt u dat er ook een school in het Mullah Saheb Qader dorp is. Wanneer het CGVS echter informeert of u kennis heeft van een school in het nabijgelegen dorp Shulana stelt u dit niet te weten omdat u dit dorp nooit bezocht (cgvs p.11). Wanneer het CGVS later tijdens het gehoor nogmaals informeert of u weet heeft van een meisjesschool in Shulana verklaart u daar nooit iets over gehoord te hebben (cgvs p.16). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat reeds in 2002 een van de grootste scholen in het district Chaparhar in Shulana gevestigd was, met de grootste vrouwelijke leerlingenpopulatie. Twee jaar voor uw beweerde datum van vertrek uit Gudara telde deze school ongeveer 1250 mannelijke en bijna 1400 vrouwelijke studenten. De vaststelling dat het bestaan van deze school u totaal onbekend is ondergraaft bijkomend uw bewering dat u uit Gudara afkomstig bent. Uw bewering dat er vrouwelijke leerlingen uit Shulana naar de – nergens gedocumenteerde – school in Gudara komen is in het licht van deze informatie dan ook bijzonder onwaarschijnlijk.

Het vermoeden dat uw kennis een ingestudeerd karakter vertoont wordt versterkt door uw verklaringen betreffende veiligheidsincidenten in uw regio van herkomst Chaparhar. Zo haalt u de aanval op een Amerikaans konvooi in uw dorp door de taliban van Manogai dorp, de ontvoering van zeven ingenieurs op het plein van Sra Qala en het incident in het dorp Saheb Kotai waar negen meisjes gedood werden door een landmijn toen ze stro en hout verzamelden aan (cgvs p.12). Over de aanval op het konvooi in uw dorp stelt u dat deze ongeveer een jaar geleden plaats had, dus slechts enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. Wanneer het CGVS verder informeert naar dit incident in uw eigen dorp blijkt u dit geheel niet in de tijd te kunnen situeren. Niet alleen heeft u geen idee in welke maand maar evenmin in welk seizoen dit incident plaats had (cgvs p.12-13). Het incident waarbij negen meisjes stierven tijdens het sprokkelen van hout en stro weet u wel correct in de tijd te situeren (cgvs p.12) maar uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat dit incident in het dorp Dawlatzai plaats had en niet in het door u genoemde dorp Saheb Kotai. Wanneer het CGVS informeert of u zich nachtelijke invallen herinnert in uw dorp of de omliggende dorpen geeft u het weinig doorleefde antwoord dat die misschien wel plaats hadden maar dat u zich dergelijke incidenten niet meer herinnert (cgvs p.13). Van iemand die verklaart in een dorp te hebben gewoond waar niet meer dan zestig families wonen (cgvs p.6) mag worden verwacht dat hij een duidelijk antwoord kan geven op de vraag of er al dan niet nachtelijke invallen plaats hadden. Daarenboven blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat er nog in het jaar voorafgaand aan uw beweerde datum van vertrek nog een nachtelijke inval door NAVO-troepen plaats had in Shulana waarbij tweeëntwintig dorpsbewoners aangehouden werden. Gevraagd of u zich een aanval in of op een moskee herinnert antwoordt u ontkennend. Nochtans had er in maart 2012 nog een bomaanval plaats in de moskee van het districtscentrum waarbij negentien gewonden vielen.

Gevraagd of u zich aanvallen op scholen in uw regio herinnert antwoordt u opnieuw ontkennend (cgvs p.15). In de jaren voor uw beweerde datum van vertrek uit Chaparhar hadden er evenwel verschillende aanslagen op scholen plaats. Gezien uw profiel als schoolgaande jongere is het opmerkelijk dat u hierover geen enkele kennis heeft. Al evenmin herinnert u zich een school die opgeblazen werd (cgvs p.15). Nochtans werd de hiervoor reeds vermelde school in Shulana in maart 2012 opgeblazen. Op

amper anderhalve kilometer van uw dorp werden zo een kantoorgebouw, acht klaslokalen en 28 tenten vernield. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert geeft u de weinig aannemelijke verklaringen voor uw onwetendheid betreffende dit incident dat u op school zat en dus niet genoeg vrije tijd had om dergelijke incidenten te bediscussiëren, dat u Shulana nooit bezocht en dat u waarschijnlijk niet aanwezig was op het moment dat mensen deze gebeurtenis bespraken (cgvs p.17).

Ten slotte kan er nog gewezen worden op uw weinig consistente verklaringen betreffende de periode van uw vertrek uit Gudara. Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u dat u vijf of zes dagen na uw ontsnapping van de taliban vertrok uit Afghanistan. Tijdens deze vijf of zes dagen dook u onder bij uw oom in Gudara. U verbleef niet in Jalalabad (cgvs p.24-25). Tijdens uw gehoor voor de dienst MINTEH van de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u echter dat u ongeveer drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan ontvoerd werd door de taliban waarna u op aanraden van uw oom in Jalalabad verbleef (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling – vraag traject, interceptie en verblijf).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan is uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden evenmin aannemelijk. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Gelet op deze vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor voor het CGVS dd. 13 mei 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd voor de tweede pauze en aan het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (cgvs p.20 en 24). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt,

dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het door u neergelegde document van de dienst Tracing van Rode Kruis-Vlaanderen is niet van die aard deze conclusie te wijzigen gezien dergelijk document enkel het vermogen heeft om de intrinsieke bewijswaarde van plausibele en geloofwaardige verklaringen betreffende uw herkomst kracht bij te zetten. Dit document volstaat op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Inzake dit document moet tevens worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de Afghaanse maatschappij een bijzonder hoge mate van corruptie kent in zowel de openbare dienstverlening als bij private actoren. Uit deze informatie blijkt tevens dat onder meer dorpsouderen, werknemers van niet-gouvernementele organisaties maar ook mullahs tot de voornaamste ontvangers van steekpenningen behoren. Dit maakt dat de betrouwbaarheid van documenten opgesteld op basis van verklaringen van dorpsoudsten, mullahs of andere personen met een machtspositie erg onzeker is. Afghaanse documenten of documenten opgesteld op basis van verklaringen van Afghaanse overheidsmedewerkers of van andere personen of instituten dan de staat hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat in dit document nergens de naam van een dorp vermeld wordt zodat het allerm minst als bewijs kan dienen dat u afkomstig bent uit Gudara.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2 tot en met 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van "de algemene motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker voert aan dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met het resultaat van het onderzoek ter plaatse in zijn dorp door de dienst Tracing van het Rode Kruis. Onder verwijzing naar e-mailverkeer tussen zijn voogd en de dienst Tracing stelt verzoeker dat een medewerker van het Rode Kruis ter plaatse ging kijken in het dorp Gudara/Godara of verzoeker en zijn familie daar gekend zijn, hetgeen onafhankelijk van elkaar werd bevestigd door drie personen, namelijk de dorpsverantwoordelijke, de imam en de leerkracht van de lokale school. Verzoeker meent dat de vaststellingen door de medewerker van het Rode Kruis niet gelijkgesteld kunnen worden met één of ander document dat door een Afghaanse overheidsmedewerker werd opgesteld of dat op de zwarte markt werd gekocht. Tevens wijst verzoeker erop dat het Rode Kruis een gezaghebbende organisatie is. Hij vraagt zich af hoe hij als minderjarige het zou gedaan krijgen dat drie notabelen in een dorp waarvan hij niet recent afkomstig zou zijn, zouden liegen over het feit dat zijn familie er gekend is.

Vervolgens voert verzoeker aan dat te weinig rekening werd gehouden met zijn profiel, daar hij slechts vijftien jaar oud was wanneer hij Afghanistan verliet. Hij stelt dat zijn jeugdige leeftijd een verminderde bewijslast met zich meebrengt en verwijst dienaangaande naar richtlijnen van UNHCR inzake asielaanvragen van minderjarigen. Verzoeker erkent vervolgens dat hij het antwoord schuldig moest blijven op een aantal vragen, doch wijst op de zaken die hij wél wist:

“Verzoeker noemde zeventien namen van gehuchten in de buurt van Gudara/Godara. Verwerende partij noteerde in het gehoorverslag hierbij: “AZ noemt vrij spontaan namen op” (CGVS p. 8);

Verzoeker kon zijn dorp beschrijven: “Ons dorp is verdeeld in twee delen. Ons huis ligt in Bar Gudara of het bovenste gedeelte. Er ligt een weg in de buurt van ons dorp en ook een antenne van Roshan. Er zijn twee moskeeën in het dorp, een dichtbij ons huis en een ander wat verder.” Verzoeker gaf aan dat het een klein dorp was, waarbij in het bovenste deel van Gudara ongeveer 28 tot 30 huizen staan, en in het lagere deel van Gudara tussen de 25 en 28 huizen. (CGVS p. 6). Deze informatie wordt niet door verwerende partij in twijfel getrokken;

Verzoeker gaf aan dat er recent communicatie werd opgezet, en de weg nieuw aangelegd was. Het was een oude weg, die twee jaar geleden werd geasfalteerd (CGVS p. 6-7). Verzoeker wist dat de asfaltering in totaal vier jaar heeft geduurd (CGVS p. 10-11);

Verzoeker kon beschrijven waar de weg langs zijn dorp vandaan komt en naartoe loopt (van het districtscentrum en de stad naar Pachir Agam) (CGVS p. 7);

Verzoeker kon de weg van zijn dorp naar het districtshuis gedetailleerd beschrijven: “Van ons huis naar het districtscentrum passeer je alleen Chaghal Dara. Daar heb je ook een politiepost en een benzinestation van G.N.. Het districtshuis ligt niet ver van ons huis, ongeveer tien minuten te voet. Het benzinestation is sinds een jaar gesloten” (CGVS p. 8);

Verzoeker noemt een aantal omliggende dorpen op, en situeert die geografisch correct (CGVS p. 10 en bestreden beslissing p. 1);

Verzoeker wist dat men het kanaal in de buurt van zijn dorp niet moet oversteken om naar de weg te gaan naar het districtscentrum (CGVS p. 10);

Verzoeker kon een aantal scholen noemen in de buurt: in Dago dorp, in Dawlatzai dorp, een meisjesschool in de buurt van de begraafplaats, en een school in Mullah Saheb dorp (CGVS p. 11);

Verzoeker gaf aan dat er in het districtscentrum een apotheek is. De apotheker woont volgens verzoeker in zijn dorp (zie CGVS p. 11);

Verzoeker haalt een aantal veiligheidsincidenten aan: “Ik herinner me dat een konvooi van de Amerikanen door de taliban werd aangevallen toen ze ons dorp passeerden. Door de taliban van Manogai dorp. Daardoor raakte er iemand, N.A. gewond. Manogai werd samen met twee meisjes gedood.” Verzoeker kon hier bijgevolg ook de namen van een aantal slachtoffers geven, aangezien het om dorpsgenoten ging. Dit toont aan dat zijn kennis geen ingestudeerd karakter heeft. Voorts situeerde verzoeker dit incident correct in de tijd.

Verzoeker herinnerde zich nog twee andere incidenten: “In het dorp Shaheb Kotai waren negen meisjes bezig met hout en stro te verzamelen. Er ontplofte een landmijn en ze werden gedood. De overheid stuurde de vaders van de negen meisjes naar Mekka.” Ook dit incident situeerde verzoeker correct in de tijd. Verzoeker wenst verder op te merken dat het dorp Shaheb Kotai en het dorp Dawlatzai hetzelfde dorp zijn (vele dorpen hebben verschillende namen.)

Verder herinnerde verzoeker zich ook de ontvoering van zeven ingenieurs op het plein van Sra Kala, die later gedood werden (CGVS p. 12);

Verzoeker herkende een foto van zijn districtscentrum die hem getoond werd, en kon de weg beschrijven langs links en rechts vanaf het districtscentrum (“Wat zie je als je naar links de weg zou volgen? Eerst heb je de school en dat is de Mur (tolk kent dit begrip niet, dialect). Daar is een rond punt.” “En wat als je naar rechts zou gaan? Naar die kant rijdt je naar de stad.” “Je bedoelt Jalalabad? Ja, eerst naar Hafezan en dan naar Jalalabad”) (CGVS p. 13);

Verzoeker kent het klimaat in zijn district (“Is de winter hard in Chaparhar? Ja, het is dan extreem koud. Omdat de Spin Gar dichtbij onze regio ligt”) (CGVS p.14). Verzoeker vermeldde als oorzaak voor deze koude winters de nabijheid van een bergketen in Afghanistan genaamd ‘Spin Ghar’.

Verzoeker wist te vertellen dat drie of vier jaar geleden een lichte aardbeving plaatsvond in zijn regio, waarbij geen slachtoffers vielen (CGVS p. 14);

Verzoeker weet dat er een middelbare school is in Chaparhar, gelegen in het districtscentrum (CGVS p. 19);

Verzoeker kent de kosten van een rit met het openbaar vervoer van zijn dorp naar Jalalabad (“60 of 50 rupee, het hangt van de wagen af”) (CGVS p. 21).”

Deze zaken werden volgens verzoeker door verweerder niet weerlegd of in twijfel getrokken en tonen aan dat hij als minderjarige over een normale kennis van zijn regio van herkomst beschikt. Hij meent van het voordeel van de twijfel te kunnen genieten.

Waar verweerder verwijst naar een lijst met scholen uit 2002, een lijst met kiesbureaus en een zoekopdracht met een internetzoekmachine en besluit dat er geen school is in Gudara/Godara, wijst verzoeker erop dat hij in 2002 nog niet op de lagere school zat, zodat deze lijst gedateerd is. De lijst met kiesbureaus geeft weer wat kiesbureaus zijn en niet meer dan dat. Een kiesbureau hoeft niet noodzakelijk in een school te zijn gevestigd. Betreffende de zoekopdracht met een internetzoekmachine, wijst hij erop dat Gudara/Godara een klein gehucht is waar een zestigtal families wonen, zodat het niet verwonderlijk is dat het lokale schoolje op het platteland van het onderontwikkelde Afghanistan geen eigen website heeft of niet terug te vinden is op het internet. Daarenboven verwijst verzoeker opnieuw naar het Rode Kruis dat op zijn verzoek een bezoek bracht aan zijn dorp en er sprak met een leerkracht van de lokale school.

Verder stelt verzoeker dat hij heel wat informatie wist te geven over de drie veiligheidsincidenten in zijn regio die hij beschreef. Dat hij de exacte maand van de aanval op een Amerikaans konvooi niet meer kent of zich het correcte seizoen niet voor de geest kon halen, mag men een minderjarige niet verwijten, aldus verzoeker. Aangaande de dood van negen meisjes en locatie van dit incident, stelt verzoeker dat het dorp Saheb Kotai en het dorp Dawlatzai hetzelfde dorp zijn. Hij gaf tijdens zijn gehoor reeds aan dat "Dawlatzai" de naam van de stam en de familienaam is van de mensen die er wonen. Verder wijst verzoeker erop dat er in zijn district veel veiligheidsincidenten zijn. Uit het "*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van januari 2015 blijkt volgens hem dat er zich de laatste paar jaar 243 gewelddadige incidenten voordeden in het district Chaparhar. Hij meent dat individuele incidenten na een tijd banaal en minder nieuwswaardig worden en tot de dagelijkse routine van het leven gaan behoren. Hij kan zich niet van elk van die 243 gewelddadige incidenten in detail herinneren. Betreffende de rivier bij zijn dorp, wijst hij erop dat dit geen rivier betreft, maar een uitgedroogde rivierbedding.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een fiche van de dienst Voogdij (stuk 2), e-mailverkeer met de dienst Tracing van het Rode Kruis (stuk 3), een attest van de dienst Tracing van het Rode Kruis (stuk 4) en het "*EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*" van januari 2015 (stuk 5).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen een aanvullende nota de volgende stukken neer: een kopie van de taskara van de leerkracht met vertaling, een kopie van de taskara van de imam met vertaling en een foto van het register in het districtshuis (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de foto van het register in het districtshuis (rechtsplegingsdossier, stuk 13) door de Raad niet in overweging genomen.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker zijn afkomst uit het dorp Gudara in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk weet te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde geboren te zijn op 31 december 1998 (administratief dossier, stuk 13, verklaring 4). Tevens dient vastgesteld dat

verzoeker op de DVZ verklaarde uit zijn land van herkomst te zijn vertrokken ongeveer twee maanden vóór zijn aankomst in België op 1 december 2014 (administratief dossier, stuk 13, verklaring 33). Op het moment van zijn vertrek was verzoeker dus 15 jaar oud. De Raad ontwaart noch in het administratief dossier, noch in onderhavig verzoekschrift of in verweerders nota met opmerkingen enig element om te twifelen aan deze gegevens.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker op het CGVS e-mailverkeer tussen zijn voogd en de dienst Tracing van het Rode Kruis neerlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Bij onderhavig verzoekschrift voegt verzoeker een document van de dienst Tracing van het Rode Kruis (stuk 4). Uit deze documenten blijkt dat verzoeker via de dienst Tracing trachtte om in contact te komen met zijn familie. Te dien einde verschaftte verzoeker in zijn opsporingsverzoek namen van personen in zijn dorp. Uit het e-mailverkeer met zijn voogd blijkt dat een medewerker van het Rode Kruis effectief met deze personen sprak en dat zij bevestigden dat verzoeker en zijn familie in het dorp Gudara hebben gewoond, doch dat zijn familie er vertrok rond december 2014, dus kort nadat verzoeker zelf vertrokken is. Hierbij dient opgemerkt dat het Rode Kruis ter zake moet worden beschouwd als een gezaghebbende organisatie met heel wat ervaring. Verweerder kan dan ook niet gevolgd worden waar deze verwijst naar de door hem aan het administratief dossier toegevoegde informatie betreffende corruptie in de Afghaanse maatschappij (zie map 'Landeninformatie') teneinde de bewijswaarde van deze documenten in twijfel te trekken. Overigens kan *in casu* redelijkerwijze niet worden ingezien op welke wijze een minderjarige steekpenningen zou kunnen betalen aan personen in een dorp waarvan hijzelf niet eens afkomstig zou zijn. Ten overvloede dient opgemerkt dat redelijkerwijze van verweerder zou kunnen worden verwacht dat hij verzoeker *in casu* opnieuw zou oproepen voor een gehoor teneinde hem te confronteren met de vaststellingen zoals deze blijken uit de informatie verschaft door een gezaghebbende organisatie als het Rode Kruis.

Het feit dat uit de informatie die door het Rode Kruis werd verschaft (zie *supra*) blijkt dat verzoeker en zijn familie wel degelijk verbleven in het dorp Gudara in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar is op zijn minst een sterke indicatie voor de waarheidsgetrouwheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst. De kopieën van de taskara van de leerkracht en de imam waarvan sprake in de documenten van het Rode Kruis (rechtsplegingsdossier, stuk 13) zijn slechts kopieën en hebben aldus een beperkte bewijswaarde, doch voor het overige doen zij geen afbreuk aan het voorgaande.

Hieraan voegt zich nog toe dat verzoeker in zijn verzoekschrift terecht wijst op een hele reeks elementen die hij wél correct wist weer te geven en die noch door verweerder, noch door de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier worden tegengesproken of betwijfeld:

“Verzoeker noemde zeventien namen van gehuchten in de buurt van Gudara/Godara. Verwerende partij noteerde in het gehoorverslag hierbij: “AZ noemt vrij spontaan namen op” (CGVS p. 8);

Verzoeker kon zijn dorp beschrijven: “Ons dorp is verdeeld in twee delen. Ons huis ligt in Bar Gudara of het bovenste gedeelte. Er ligt een weg in de buurt van ons dorp en ook een antenne van Roshan. Er zijn twee moskeeën in het dorp, een dichtbij ons huis en een ander wat verder.” Verzoeker gaf aan dat het een klein dorp was, waarbij in het bovenste deel van Gudara ongeveer 28 tot 30 huizen staan, en in het lagere deel van Gudara tussen de 25 en 28 huizen. (CGVS p. 6). Deze informatie wordt niet door verwerende partij in twijfel getrokken;

Verzoeker gaf aan dat er recent communicatie werd opgezet, en de weg nieuw aangelegd was. Het was een oude weg, die twee jaar geleden werd geasfalteerd (CGVS p. 6-7). Verzoeker wist dat de asfaltering in totaal vier jaar heeft geduurd (CGVS p. 10-11);

Verzoeker kon beschrijven waar de weg langs zijn dorp vandaan komt en naartoe loopt (van het districtscentrum en de stad naar Pachir Agam) (CGVS p. 7);

Verzoeker kon de weg van zijn dorp naar het districtshuis gedetailleerd beschrijven: “Van ons huis naar het districtscentrum passeer je alleen Chaghal Dara. Daar heb je ook een politiepost en een benzinestation van G.N.. Het districtshuis ligt niet ver van ons huis, ongeveer tien minuten te voet. Het benzinestation is sinds een jaar gesloten” (CGVS p. 8);

Verzoeker noemt een aantal omliggende dorpen op, en situeert die geografisch correct (CGVS p. 10 en bestreden beslissing p. 1);

Verzoeker wist dat men het kanaal in de buurt van zijn dorp niet moet oversteken om naar de weg te gaan naar het districtscentrum (CGVS p. 10);

Verzoeker kon een aantal scholen noemen in de buurt: in Dago dorp, in Dawlatzai dorp, een meisjesschool in de buurt van de begraafplaats, en een school in Mullah Saheb dorp (CGVS p. 11);

Verzoeker gaf aan dat er in het districtscentrum een apotheek is. De apotheker woont volgens verzoeker in zijn dorp (zie CGVS p. 11);

Verzoeker haalt een aantal veiligheidsincidenten aan: "Ik herinner me dat een konvooi van de Amerikanen door de taliban werd aangevallen toen ze ons dorp passeerden. Door de taliban van Manogai dorp. Daardoor raakte er iemand, N.A. gewond. Manogai werd samen met twee meisjes gedood." Verzoeker kon hier bijgevolg ook de namen van een aantal slachtoffers geven, aangezien het om dorpsgenoten ging. Dit toont aan dat zijn kennis geen ingestudeerd karakter heeft. Voorts situeerde verzoeker dit incident correct in de tijd.

Verzoeker herinnerde zich nog twee andere incidenten: "In het dorp Shaheb Kotai waren negen meisjes bezig met hout en stro te verzamelen. Er ontplofte een landmijn en ze werden gedood. De overheid stuurde de vaders van de negen meisjes naar Mekka." Ook dit incident situeerde verzoeker correct in de tijd. Verzoeker wenst verder op te merken dat het dorp Shaheb Kotai en het dorp Dawlatzai hetzelfde dorp zijn (vele dorpen hebben verschillende namen.)

Verder herinnerde verzoeker zich ook de ontvoering van zeven ingenieurs op het plein van Sra Kala, die later gedood werden (CGVS p. 12);

Verzoeker herkende een foto van zijn districtscentrum die hem getoond werd, en kon de weg beschrijven langs links en rechts vanaf het districtscentrum ("Wat zie je als je naar links de weg zou volgen? Eerst heb je de school en dat is de Mur (tolk kent dit begrip niet, dialect). Daar is een rond punt." "En wat als je naar rechts zou gaan? Naar die kant rijdt je naar de stad." "Je bedoelt Jalalabad? Ja, eerst naar Hafezan en dan naar Jalalabad") (CGVS p. 13);

Verzoeker kent het klimaat in zijn district ("Is de winter hard in Chaparhar? Ja, het is dan extreem koud. Omdat de Spin Gar dichtbij onze regio ligt") (CGVS p.14). Verzoeker vermeldde als oorzaak voor deze koude winters de nabijheid van een bergketen in Afghanistan genaamd 'Spin Ghar'.

Verzoeker wist te vertellen dat drie of vier jaar geleden een lichte aardbeving plaatsvond in zijn regio, waarbij geen slachtoffers vielen (CGVS p. 14);

Verzoeker weet dat er een middelbare school is in Chaparhar, gelegen in het districtscentrum (CGVS p. 19);

Verzoeker kent de kosten van een rit met het openbaar vervoer van zijn dorp naar Jalalabad ("60 of 50 rupee, het hangt van de wagen af") (CGVS p. 21)."

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu gelet op verzoekers profiel van niet-begeleide minderjarige, alsook de informatie zoals deze blijkt uit de documenten van het Rode Kruis, dient vastgesteld dat de hiervoor weergegeven elementen die verzoeker op correcte wijze wist aan te geven met betrekking tot zijn regio van herkomst wel degelijk in aanmerking dienen te worden genomen. Het feit dat verzoeker niet alle details kon weergeven en dat hij een aantal zaken niet wist, doet hieraan immers geen afbreuk.

Waar in de bestreden beslissing wordt aangevoerd dat noch op een lijst van scholen uit 2002, noch op een lijst met kiesbureaus in zijn district, noch via een internetzoekmachine (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) enige informatie kon worden gevonden van een school in verzoekers dorp, wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift terecht op dat de lijst met scholen gedateerd is en dat een lijst met kiesbureaus niet per se alle scholen in een bepaald district vermeldt. Daarenboven is het aannemelijk dat niet iedere school in een ruraal en door geweld getroffen gebied als de provincie Nangarhar, Afghanistan via een internetzoekmachine kan worden teruggevonden.

Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op verzoekers beperkte kennis aangaande bepaalde incidenten in zijn regio van herkomst, voert verzoeker terecht aan dat *in casu* van een minderjarige geen grondige kennis kan worden verwacht van ieder van de vele incidenten die zich in de afgelopen jaren in zijn regio van herkomst hebben voorgedaan. Hieraan voegt zich nog toe dat verzoeker wel degelijk

spontaan informatie kon verschaffen over incidenten in zijn regio van herkomst, die niet foutief is (gehoorverslag CGVS, p. 12).

Wat betreft de rivier die bij zijn dorp stroomt, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS eveneens melding maakte van een kanaal bij zijn dorp, hetgeen blijkens de aan het administratief dossier toegevoegde kaarten (zie map 'Landeninformatie') correct blijkt. Opnieuw blijkt dat verzoeker, gelet op zijn minderjarigheid, erin slaagt correcte informatie met betrekking tot zijn regio van herkomst weer te geven. Dat hij geen melding maakte van een rivier, omdat hij deze verwarde met een kanaal, dan wel omdat het om een uitgedroogde rivierbedding zou gaan, doet hieraan geen afbreuk.

Daarenboven dient erop gewezen dat *in casu* van verzoeker, die slechts 15 jaar oud was op het moment van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, niet kan worden verwacht dat hij kennis heeft van alle plaatsen en dorpen in zijn omgeving of dat hij de afstand of de reistijd naar deze plaatsen en dorpen steeds correct kan weergeven.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, namelijk verzoekers minderjarigheid, de informatie verschaft door het Rode Kruis als gezaghebbende organisatie en de correcte weergave door verzoeker van een hele reeks elementen betreffende zijn regio van herkomst, dient vastgesteld dat verzoeker *in casu* zijn afkomst uit het dorp Gudara in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar wel degelijk aannemelijk weet te maken.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker er evenwel niet in slaagt zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Verzoeker beweert namelijk dat hij door de taliban werd aangesproken om voor hen een pakket te bezorgen in Jalalabad omdat een jongere in een schooluniform geen argwaan zou opwekken (gehoorverslag CGVS, p. 19). Verzoeker verklaarde echter dat zijn reeds overleden broer gedurende vier jaar in het nationale leger van Afghanistan werkte en dat er niemand van zijn familie lid is van de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 21). Hij kan geen afdoende verklaring geven voor het feit dat de taliban net aan hem zouden vragen om voor hen een pakket in Jalalabad te bezorgen, behalve het vage vermoeden dat één van de dorpsbewoners misschien vertelde dat hij elke dag naar de stad ging (gehoorverslag CGVS, p. 22). Dit klemt des te meer daar verzoeker zelf verklaarde dat ook andere leerlingen hetzelfde lot konden ondergaan (gehoorverslag CGVS, p. 20), zodat niet kan worden ingezien waarom de taliban iemand als verzoeker, wiens broer bij het nationale leger werkte en van wie geen familie de taliban steunt, zou aanspreken voor een taak waarvan ze zelf beseffen dat het argwaan zou opwekken bij de politie, terwijl er ook andere jongeren, die mogelijks geen banden hebben met het nationale leger of wiens familie mogelijks wél positief staat tegenover de taliban, evengoed deze taak zouden kunnen uitvoeren.

Daarenboven maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij door de taliban werd ontvoerd. Het is immers niet geloofwaardig dat verzoeker 's nachts slechts door twee personen werd bewaakt, die bovendien in slaap vielen, zodat verzoeker gewoon de deur van het huis waar hij werd vastgehouden, kon openen om te ontsnappen (gehoorverslag CGVS, p. 19 en 22). Tevens slaagt verzoeker er niet in zijn ontvoering op een consistente wijze in de tijd te situeren: op de dienst MINTEH van de DVZ verklaarde verzoeker dat hij ongeveer drie maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan werd ontvoerd door de taliban (administratief dossier, stuk 13), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij vijf of zes dagen voor zijn vertrek uit Afghanistan door de taliban werd ontvoerd (gehoorverslag CGVS, p. 25).

De fiche van de Dienst Voogdij (verzoekschrift, stuk 2) doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Hetzelfde geldt voor de bijgebrachte informatie betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan (verzoekschrift, stuk 5), die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, terwijl hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken, waarvoor een verwijzing naar louter algemene informatie niet volstaat. De documenten van het Rode Kruis (verzoekschrift, stukken 3 en 4 en in de map 'Documenten' in het administratief dossier), alsook de ter terechtzitting neergelegde stukken kwamen hoger reeds ter sprake.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Sub 2.3.2. is komen vast te staan dat verzoeker dient beschouwd te worden als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, afkomstig van het dorp Gudara in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar in Afghanistan. Uit de documenten van het Rode Kruis (verzoekschrift, stukken 3 en 4) blijkt bovendien dat verzoekers familie uit dit dorp vertrok kort nadat verzoeker zijn land van herkomst verliet en dat niet geweten is waar zijn familie zich momenteel bevindt. Ondervraagd ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV verklaart verzoeker dat hij tijdens zijn reis naar België het contact met zijn familie heeft verloren en sindsdien ook geen contact meer met hen had. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie uit het "EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation" van januari 2015 (verzoekschrift, stuk 5) blijkt daarnaast dat er in de provincie Nangarhar, buiten de hoofdstad Jalalabad, sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Gelet op het geheel van deze omstandigheden en verzoekers kwetsbaar profiel zou een terugkeer naar zijn regio van herkomst *in casu* in hoofde van verzoeker een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM en van de bepalingen in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande, dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER,

toegevoegd griffier .

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

A. VAN ISACKER